

τὰς μεγαλοπρεπεῖς ιδέας τοῦ Κίγγκ. "Η-
μουν δ' ἐμπιστος του καὶ ἡραζόμην δι' αὐ-
τόν.

— Δὲν ξέρω κάπου πρέπει νὰ σᾶς ἔχω συ-
ναντήσῃ. Μήπως εἰς τὸ Ντετρούας.

— "Ὅχι ἀπήντησε ὁ Μπέργκερ.

— Καὶ ὅμως. Μοῦ φαίνεται παράξενο. Τὸ
μνημονικό μου δὲ μὲ γελᾷ σχεδὸν ποτέ.

— Μήπως θέλετε νὰ ἐξετάσετε πάλιν τὸν
Ρῶσσον; ἠρώτησε τὸν Χόλστεν ὁ Ἐπιθεω-
ρητής.

— Ναί, τὸ γεγονός ὅτι ὠμολόγησε δὲν μὲ
ἐμποδίζει νὰ ἐκτελέσω τὸ καθήκον μου, ἀ-
πήντησεν ὁ Χόλστεν....

* * *

Μπρὸς στὴν πόρτα τῆς φυλακῆς τῶν
προφυλακισμένων μία γυναῖκα ἐσταμάτησε
τὸν Χόλστεν.

— Εἶμαι ἡ Λίντα Μποροῦσσωφ, ἡ μνη-
στή τοῦ Σάσσα Πάβλοβιτς. Μπορῶ νὰ σᾶς
μιλήσω; ἐφώναξε.

Μὲ μία συγκατάνευσι τοῦ Χόλστεν ἐμπῆ-
καν καὶ οἱ τρεῖς τους στὸ γραφεῖο τοῦ Ἐ-
πιθεωρητοῦ.

— Τὶ θέλετε;

"Ἐρχισε τότε νὰ τοῦ διηγῆται διὰ τὰ σχέ-

διὰ τούτων ὁποῖων ἐκτελεστής ἦτο ὁ Μπέρ-
γκερ ὁ γραμματεὺς τοῦ Κίγγκ, πῶς ὁ Σάσ-
σα δὲν συμφώνει τελείως μὲ τοὺς συντρό-
φους του καὶ ἐπῆγε νὰ συναντηθῇ μὲ τὸν
Κίγγκ μὲ τὸν ὁποῖον ἦλθε σὲ ρῆξι καὶ τὸν
ἐπυροβόλησε.

— Ἐπυροβόλησε; ὁ Ἐπιθεωρητής ἐκίνη-
σε τὸ κεφάλι του, ὄχι παιδί τὸν κατέσφαξε
μὲ τὸ μαχαῖρι του.

— Μὰ αὐτὸ δὲν εἶναι δυνατὸν ὁ Σάσσα πι-
στόλι μόνου ἔφερε μαζί του ὄχι ὅμως κα
μαχαῖρι.

Στὴν ἐπιμονή της ἔφραγεν τότε τὸν ἴδιον
τὸν Σάσσα ἀπὸ τῆ φυλακῆ. Κι' αὐτὸς ὅμως
ἐπιστοποίησε ὅτι εἶχε πυροβολήσει μόνον
κατὰ τοῦ Κίγγκ νομίζοντας ταυτοχρόνως
ὅτι τὸν εἶχε σκοτώσει.

— Ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει δὲν εἰσθε σείς
ὁ δολοφόνος τοῦ Κίγγκ ἀλλὰ κάποιος ἄλλος
ἀφοῦ ὁ Κίγγκ ἀπὸ πληγῆς μαχαιριοῦ ἐσκο-
τώθηκε καὶ ὄχι πιστολιοῦ εἶπεν ὁ Χόλστεν.

— Ἀχ θεέ μου, ἄρχισε νὰ κλαίῃ ἀπὸ τὴν
χαρὰ του ὁ Σάσσα. Ἀχ Θεέ μου ὥστε δὲν
εἶμαι δολοφόνος! Δόξα σοὶ ὁ Θεός!

(Ἄκολουθεῖ)

ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΥΣΑΙ ΕΡΕΥΝΑΙ

ΟΙ ΔΙΕΠΟΝΤΕΣ ΤΑΣ ΑΠΟΔΗΜΙΑΣ ΤΩΝ ΠΤΗΝΩΝ ΝΟΜΟΙ

Πολλά εἶναι τὰ ζῶα ἐκεῖνα ποῦ εἶναι ἀ-
ποδημητικά, ποῦ μεταβαίνουν δηλ. ἀπὸ
τὴν μίαν χώραν εἰς τὴν ἄλλην ἀγαλόγως
τοῦ κλίματος, τῆς ἐποχῆς τῆς θερμοκρα-
σίας κλπ.

"Ἐντομα, τὰ ψάρια, μαστοφόρα ἐκτελοῦν κα-
τὰ περιόδους τὸν τοιοῦτου εἶδους ταξείδια.
Τὰ πτηνὰ ὅμως εἶναι ἐκεῖνα παρὰ τοῖς ὁ-
ποίοις ἡ συνήθεια αὕτη εἶναι περισσότερο
διαδιδόμενη.

Ἡ παρούσα μελέτη θ' ἀσχοληθῇ ἀποκλει-
στικῶς μὲ τ' ἀποδημητικὰ ταξείδια τῶν
τελευταίων.

"Ἄν καὶ ἡ σπουδὴ τῶν μετακομίσεων
τούτων εἶναι ἐξαιρετικὰ δυσχερῆς λόγω τῆς

φύσεως τῶν ὄντων ποῦ τὰς ἐκτελοῦν ἐξ αἰ-
τίας τῆς μεγάλης ταχύτητος τῆς πτήσεώς
των καὶ τῆς μὴ ὑπάρξεως ἰχνῶν ἐπὶ τῶν ἐ-
ναερίων δρόμων των, εἶναι ἀρκούντως γνω-
στοὶ οἱ κυριώτεροι νόμοι χάρις εἰς ἓνα με-
γάλον ἀριθμὸν μεθοδικῶν παρατηρήσεων
γεγομένων ἀπὸ τινων ἐτῶν ὑπὸ διαφόρων
ἐπιστημονικῶν καθιδρυμάτων, παρατηρή-
σεων, αἵτινες ἐπέτρεψαν, ὅπως καθορι-
σθοῦν ἐπὶ τοῦ χάρτου αἱ ὁδοὶ, αἵτινες ἀκο-
λουθοῦνται ἀπὸ τοὺς πτερωτοὺς ταξειδιώ-
τας μας καὶ νὰ ἐξαχθοῦν ἐκ τούτων σημα-
τικὰ συμπεράσματα.

"Ἄς ἐξετάσωμεν κατὰ πρῶτον, πῶς ἐπε-
τεύχθησαν αἱ ἐπιτυχία αὐταί.

Κυρίως εἰς τὰς χώρας τοῦ Βορρᾶ, τῆ

Γερμανίαν, τὴν Σουηδίαν τὴν Νορβηγίαν κλπ. αἱ ἔρευνα αὐτὰ ἔλαβον χώραν μετὰ μεγάλης ἐπιμελείας.

Εὐκόλως δὲ κατανοεῖ τις τὸν λόγον, διότι αἱ χώραι αὗται εἶναι τὸ ἕν τῶν τερμάτων τῶν μεγάλων τούτων ταξειδίων. Εἰς τὴν Γαλλίαν καθὼς καὶ εἰς τὰς χώρας τῆς μεσημβρινῆς Εὐρώπης τὰ ἀποδημητικὰ πτηνὰ διέρχονται μόνον χωρὶς καὶ νὰ παραμένουν καθ' ὅλην τὴν περίοδον, τουλάχιστον κατὰ τὴν μεγάλην αὐτῶν πλειονότητα. Εἰς δὲ τὸ ἄλλο ἄκρον, τὸ ἄλλο τέρμα τοῦ δρόμου συμβαίνει ὥστε νὰ πρόκειται περὶ μὴ πεπολισμένων χωρῶν καὶ τοιουτοτρόπως νὰ μὴ καθίσταται δυνατὸν τὸ αὐτὸ εἶδος ἐργασίας καὶ ἐρεύνης νὰ ἐπιτυχάνεται διὰ τῶν αὐτῶν μέσων.

Ποῖα ὅμως εἶναι τὰ μέσα ταῦτα;

Τὸ πλέον διαδεδομένον καὶ τὸ πλέον ἀποτελεσματικόν εἶναι «τὸ μέσον τοῦ δακτυλίδιου». Τοῦτο συνίσταται εἰς τὸ νὰ συλλαμβάνουν εἰς τὴν κατοικίαν τὴν ὁποίαν ἐξέλεξαν, ἕνα ὠρισμένον ἀριθμὸν πτηνῶν καὶ νὰ περιβάλλουν τὸ ἕνα των πόδι μὲ ἕνα λεπτόν δακτύλιον ἀπὸ ἀλουμίνιον, ποῦ φέρει τὴν διεύθυνσιν τοῦ σταθμοῦ καὶ τὴν ἡμερομηνίαν τῆς συλλήψεως. Ἐπειτα ἀφήνουν ἐλεύθερα τὰ πτηνὰ, τὰ ὁποῖα, παρερχομένης τῆς ἐποχῆς ἀναχωροῦν μετὰ τῶν ὁμοίων των διὰ τὰς χώρας τὰς πλέον καταλλήλους διὰ τὴν ἐποχὴν. Αὐτοὶ πεπεριτώσεις δύνανται νὰ ἐπακολουθήσουν.

Ἡ τὸ πτηνὸν ἐπανέρχεται καὶ τὸ ἐπόμενον ἔτος, ὅτε καὶ ἐγκαθίσταται εἰς τὸ αὐτὸ μέρος, ἔνθα καὶ τὸ προηγούμενον ἔτος, ἐκτός ἂν ἡ φωλεὰ του εἶναι τελείως κατεστραμμένη, ὁπότε ἐγκαθίσταται κάπου πλησίον ἢ ἐφονεύθη ἢ συνελήφθη μακρὰν ἀπὸ κανένα κυνηγόν ἢ ἄλλον τιὰ διαβάτην ζῷον, ἐκτός ἂν εἶναι ἀδαῆς ἢ δὲν ἔχει ἐνδιαφέρον διὰ τὰς ἐπιστημονικὰς ἐρένας, εἰδοποιεῖ περὶ τούτου τὸν σταθμὸν ποῦ ἀναγράφεται ἐπὶ τοῦ δακτυλίου καθὼς καὶ νὰ ἀναφέρῃ καὶ τὴν ἡμερομηνίαν καθ' ἣν εἶρε τὸ πτηνόν.

Αὐτονόητον βέβαια εἶναι ὅτι εἶναι δυνατὴ καὶ μία τρίτη περίπτωση, ἐκεῖνη δηλ. κατὰ τὴν ὁποίαν οὐδεμία εἰδήσις πλέον ἐπιτυχάνεται περὶ τοῦ περωτοῦ ταξειδιώτου. Ἀλλὰ καθὼς περιβάλλουν διὰ τοῦ δακτυ-

λίου ἕνα μέγαν ἀριθμὸν πτηνῶν καὶ ἐπιτυχάνουν οὕτω ἕνα ἀρκετὰ σηματικόν ποσοστὸν πληροφοριῶν περὶ τῶν ἀποδημούντων πτηνῶν, κατορθώνουν ὥστε δια τῶν πληροφοριῶν τούτων νὰ δημιουργοῦν τὰ δοκουμενὰ ἐκεῖνα δυνάμει τῶν ὁποίων προχωροῦν εἰς τὰς ἐρένας των καὶ ἐξαγουν τὰ πολύτιμα συμπερασματα των. Ἰδοὺ δὲ καὶ μερικαὶ ἀποδείξεις.

Χωρὶς ν' ἀσχοληθῆ κανεὶς εἰδικῶς με τὰ ζητήματα ταῦτα, ἡδυνήθη ἀναμφιβόλως νὰ παρατηρήσῃ ὠρισμένας ὁμάδας τῶν ἀποδημητικῶν τούτων πτηνῶν καὶ δὲν ὑπαρχοῦν κανεὶς ποῦ νὰ μὴ παρέστη μαρτυρῶν ἀναχωρήσεως χελιδόνων ἢ πελαργῶν, δια νὰ μὴ ὀμιλήσωμεν κατ' ἀρχὴν παρα μόνον περὶ τῶν γνωστῶν.

Ὅταν ἔρχεται τὸ φθινόπωρον βλέπομεν τὰς χελιδόνας μὲ τὰς πρώτας ψυχρὰς ἡμέρας νὰ δεικνύουν μίαν ἐξαιρετικὴν δραστηριότητα. Τίθενται καθ' ὁμάδας, καλοῦνται μεταξὺ των, ἐνοῦνται ἐθελουσίως εἰς τὰς στέγας καὶ ἀλλαχοῦ μὲ ἕνα ἐνθουσιασμόν ποῦ νὰ δύναται νὰ συγκριθῆ μόνον πρὸς ἐκεῖνον τῶν μελισσῶν.

Αὐτὸ διαρκεῖ πολλὰς ἡμέρας. Εἰς μίαν στιγμὴν, γενικῶς δὲ κατὰ τὸ βράδν, ὅλαι πετοῦν καὶ ἀρχίζουν νὰ ὑποῦνται εἰς τὰ ὑψηλότερα στρώματα τοῦ ἀέρος.

Θὰ εἶδωμεν βραδυτέρον διὰ ποίους λόγους τὰ χελιδόνια ἀνέρχονται εἰς τόσον μεγάλη ὕψη.

Ἄν ὁ ἀνεμος εἶναι εὐνοϊκὸς κατὰ τὴν δύσιν τοῦ ἡλίου, εἰς ἕν σημεῖον μυστηριωδῶς διδόμενον ἢ μᾶλλον κοινῇ συμφωνία τοῦ ἐνστίκτου των, ὅλα ἀναχωροῦν διὰ τὸν Νότον.

Ὅλοκληρὸς ἢ μᾶζα τῶν πτηνῶν τῆς αὐτῆς περιοχῆς ἀπομακρύνεται ὁμοῦ.

Ἄν ὑπάρχουν βραδυποροῦντες, προσπαθοῦν νὰ ἐνωθῶν μὲ ἄλλα σμήνη πτηνῶν καὶ ἀπέρχονται καὶ αὐτοὶ μὲ διεύθυνσιν πρὸς νότον.

Δὲν θὰ ἐπανίδωμεν τὰ χελιδόνια ταῦτα εἰμὴ κατὰ τὴν ἐπομένην ἀνοιξιν.

Ἄλλὰ τότε ἂν καὶ εἶχον ἀναχωρήσει κατὰ σμήνη ἐπανέρχονται τὸ πολὺ κατὰ ζεύγη καὶ ἐγκαθίστανται εἰς τὰς φωλεὰς τὰς ὁ-

ποιας κατεΐχον κατά τὸ προηγούμενον ἔτος,

Ποῦ πηγαίνουν κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον;

Ἐπὶ μακρὸν τὸ ἐρώλημα τοῦτο ἔμενεν ἄνευ ἀπαντήσεως ἢ μᾶλλον καθὼς κάμνει συνήθως ὁ ἄνθρωπος, ὅταν ἀγνοεῖ κάτι τι ἐτύγχανεν μιᾶς, τὰ ὄρια τοῦ μυθικοῦ καὶ τοῦ ἀνοήτου πλησιαζούσης ἀπαντήσεως.

Κατὰ τὸν 16ον αἰῶνα ἐπίστευον σοβαρῶς ὅτι τὰ χελιδόνια ἐβυθίζοντο εἰς τὴν ἰλὺν τῶν ἰχθυοτροφείων καὶ παρέμενον ἐκεῖ ἐν νάρκῃ καθ' ὅλον τὸν χειμῶνα.

Μύθος ἀνόητος λέγομεν σήμερον.

Καὶ ὅμως ἂν καὶ ἡ μυθικὴ αὕτη πεποίθησις δὲν ἦτο εἰμὴ ἐν προῖδν τῆς πλήρους φαντασίας, ἔρευναι γενόμεναι ἐπὶ τοῦ προκειμένου, ὑπὸ διαφόρων προσεκτικῶν σοφῶν μᾶς ἐπιτρέπουσι νὰ ὑποθέσωμεν, ἂν μὴ νὰ βεβαιώσωμεν, ὅτι μερικά χελιδόνια διὰ λόγους ποῦ ἀκόμη εἶναι σχεδόν τελείως ἄγνωστοι, δύναται νὰ περιπέσουν εἰς μιαν κατάστασιν ὕπνου ληθαργικοῦ καὶ νὰ ἀναμεινουν εἰς κανὲν μέρος, ὅπου εὖρον καταφύγιον, τὴν ἐπιστροφὴν τῶν συντρόφων των, ποῦ πραγματικῶς εἶχαν ἀναχωρήσει.

Ὅτι καὶ νὰ συμβαίνει, τὸ γεγονός τοῦτο, ἂν πράγματι περὶ γεγονότος πρόκειται, δὲν εἶναι ἢ μιᾶ σπανία ἐξαιρέσις καὶ ἠδυνήθησαν τὴν φορὰν δὲ αὐτὴν μετὰ βεβαιότητος, νὰ καθορίσουν, ὅχι μόνον τὸ μέρος ὅπου ἔφθασε τὸ μεγαλύτερον μέρος τῶν πτηνῶν αὐτῶν, ἀλλὰ ἀκόμη καὶ διὰ ποίων ὁδῶν ἔφθασαν ἐκεῖ.

Τὰ ἀγροτικά μας χελιδόνια φθάνουν μέχρι τῆς Σενεγάλης, διαρκεῖ δὲ τὸ ταξιδίδιον των πολὺ περιορισμένον χρόνον.

Ἐν τούτοις ἡ διάρκεια αὕτη τῶν ὀλίγων ἡμερῶν ποῦ χωρίζει τὴν ἀναχώρησιν των, ἀπὸ τὴν ἀφίξιν των θὰ ἤρκει μόνον του καὶ ἂν ἀκόμη δὲν ὑπῆρχον καὶ ἄλλαι μαρτυρίαι, νὰ ἀποδείξῃ ὅτι δὲν διασχίζουν τὸ διάστημα διὰ μιᾶς, πρᾶγμα ποῦ δὲν θὰ ἀπῆται τότε παρὰ εἰμὴ ὀλίγας μόνον ὥρας,

τόσον καταπληκτικὴ εἶναι ἡ ταχύτης τῆς πτήσεως των, ἀλλὰ μὲ σταθμεύσεις.

Ἀναπαύονται καθ' ὁδὸν κατὰ διαστήματα ἐξαρτώμενα ἐκ τῶν ἀτμοσφαιρικῶν μεταβολῶν καὶ τὰ ὁποῖα ἐξαναγκάζουν εἰς ἀρκετὰς σημαντικὰς λοξοδρομήσεις, ἵνα ἀναποφευχθῶν αἱ μεγάλαι ἐκτάσεις, ὡς λ. χ. ὁ ὠκεανός, αἵτινες καθιστοῦν ἀδυνάτους τοιαύτας ἀναπαύσεις.

Οὕτω τὰ χελιδόνια τῆς δυτικῆς ἀκτῆς τῆς Ἰρλανδίας, διὰ τὰ ὁποῖα ὁ συντομώτερος δρόμος θὰ ἦτο συνεχῶς ἄνωθεν τῆς θαλάσσης λοξοδρομοῦν πρὸς ἀνατολάς, διασχίζουν τὴν Γαλλίαν, τὴν Ἰσπανίαν, καὶ ἐκεῖθεν διὰ τοῦ στενοῦ τοῦ Γιβραλτάρ λαμβάνουν τὴν ἀγροσαν πρὸς τὸν Νότον.

Καθ' ὁδὸν σταματοῦν, πάντοτε καθ' ὁμάδας, ἐπὶ τῶν κορυφῶν τῶν δασῶν τῶν πλέον ἐρήμων καὶ πάντοτε νύκτα.

Ἀναχωροῦν δὲ πάλιν πάντοτε πρὸ τῆς ἀνατολῆς τοῦ ἡλίου.

Αἱ οἰκογένειαι αἱ μᾶλλον ἀνατολικαί, καθὼς ἐκεῖναι τῆς Γερμανίας, τῆς Αὐστρίας κλπ. χρησιμοποιοῦν ἄλλον δρόμον, διέρχονται διὰ τῆς Ἰταλικῆς χερσονήσου καὶ τῆς Σικελίας.

Τέλος οἱ κάτοικοι τῶν Βαλκανικῶν χωρῶν, κατὰ τὸ θέρος ἐννοεῖται, εἶναι ὀλιγότερον προνομιούχοι, ὅσον ἀφορὰ τὸν δρόμον ποῦ ἔχουν ν' ἀκολουθήσουν, κατὰ τὴν ἀποδημίαν των πρὸς Νότον. Διοτι ἀφοῦ διέλθουν το Ἄρχιπέλαγος, εὐρίσκονται μετὰ τῶν τελευταίων νήσων καὶ τῆς ἀκτῆς τῆς Τύνιδος ἐνώπιον μιᾶς μεσογειακῆς ἐκτάσεως 400 ἢ 500 χιλιομέτρων, τὴν ὁποῖαν διασχίζουν εὐκόλως μὲν ἂν ὁ καιρὸς εἶναι καλὸς καὶ ὁ ἄνεμος εὐνοϊκός, μὲ πολλοὺς δὲ κινδύνους καὶ ἀρκετὰ δυσχερῶς ἐν περιπτώσει κακοκαιρίας καὶ ἀνέμου ἀντιθέτου.

(Ἀκολουθεῖ)

